



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IV. Christus latroni promittit paradisum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)



me tulisti; memento mortis tuæ, quam pro me confixus clavis obivisti. Horum memento: nec enim potes meminisse tuî, & oblivisci meî, quia in manibus scripsisti me, imò & in medio cordis tui. Non potes meminisse te esse mortuum, quin simul occurrat ille, pro quo mortuus es. Hoc ergò unum, nec pluribus opus est, à te peto vivens, & petam moriens, ut sum particeps regni tui: *Domine memento mei.*

## S. IV.

*Christum latroni promittit paradisum.*

**A**Udivimus latronem, non jam latronem, sed Cæli prædonem, Christi præconem, Crucifixi confellorem, è patibulo velut è pulpito; pro se paucis, sed nervosissimis verbis laconicè perorantem: inquiramus an etiam petotando exoraverit. Importuna quibusdam videri posset hæc latronis oratio, si spectas & illum qui petit, & tempus quo petit. Qui petit, est vir sanguinum, cui unum fuit per totam vitam negotium, exercere latrocinium: verè servus nequam, inveteratus dierum malorum. Is nullâ præmissâ vel antequam petat, præfatione; vel cur petat, excusatione; vel ut possit petere, obtestatione, audacter sine fronte, inverecundè sine reverentia dicit: *Memento mei.* Vix meminit sibi ad crucem adstantis Matris, & scilicet, meminerit latronis? Dixisset hic Christus non immeritò, quia merenti, illud Davidicum: *Viri sanguinum declinate à me.* Dicat Ps. 138. Mater ejus; dicat discipulus, quem ille diligit; 19. dicat Magdalena, quæ lacrymis lavit pedes ejus; dicat Petrus, qui ejus gratiâ reliquit omnia, & secu-



securus est eum: *Memento mei.* Sed tū latro? De-  
 indē, omnia tempus habent: non tunc erat tem-  
 pus petendi à Christo, cūm Christus extrema in-  
 ter extremas angustias in corpore & in anima  
 jam moriens patiebatur. Quæ est illa impruden-  
 tia, ne dicam impudentia? vides illum jam nunc  
 mori, & cupis illum tibi loqui? Quid hîc dicam?  
 Nescio quid hîc fiet. Quid factururus es, ô Christe?  
 fassus est te nihil gessisse mali; se nihil gessisse bo-  
 ni. Quid hîc ages? sines illum perire? obstat tua  
 misericordia. Statim illum salvabis? opponet se  
 tua iustitia. Qui enim aliquid fecit boni, meritò  
 expectat præmium: qui etiam multum fecit ma-  
 li, non immeritò timet supplicium. Absolvere  
 illum debes, quia ritè confessus est; & quidem  
 tibi summo Pontifici. Christus ergò, cui sufficit  
 verbum, dum quis moritur, vel unum, ut obli-  
 scatur operum malorum, dum vixit, etiam om-  
 nium: illum sic confitentem ab omni vinculo ex-  
 communicationis, ab omni non tantum culpa,  
 sed pœna, impertiens illi plenariam indulgen-  
 tiam, per modum Jubilæi, absolvit, dicens hæc  
 optatissima verba, quæ ipsi erant quasi Pontificia  
 Bulla: *Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso.*  
 Quia hodie vocem meam audivisti, nec obdura-  
 sti cor tuum; *hodie mecum eris in Paradiso;* qui de-  
 buisses hodie cum socio sepeliri in inferno. A-  
 dam propter lignum excidit è paradiso; tu deli-  
 gno admitteris in Paradisum. Antequam sol oc-  
 cidat in mundo, videbis me facie ad faciem in  
 Paradiso. Hodie ergò ex hoc turbulento freto e-  
 vades in portum: ex pugna perges ad triumphū;  
 ab ariditate, transibis ad fontes; à tenebris ad lu-  
 cem, ab inopia ad copiam, à vanitate ad verita-  
 tem, à tempore ad felicem æternitatem. *Hodie*



*mecum eris in Paradiso.* Ibi erit gaudium sine mœ-  
 rore, sanitas sine dolore, lux sine tenebris, quies  
 sine labore, honor sine ignominia, copia sine de-  
 fectu, vita sine morte, gloria sine termino. O ve-  
 rè gratiam, quia gratis datam! Nondam Abra-  
 ham fidelis, nondum Isaac obediens, nondum  
 Jacob patiens, nondum Joseph castus, nondum  
 Moyses mansuetus, nondum David pius ingre-  
 ditur in Paradisum, & ecce latro mox admitti-  
 tur. Quid hoc est Domine? Dum uni præstas gra-  
 tiam, pluribus videberis facere injuriam. Nonne  
 hic meritò murmurabuunt adversum te Patriar-  
 chæ & Prophetæ, & Reges, & Judices, dicentes:  
*Hic novissimus unâ hora fecit, & parem nobis fecisti, qui*  
*portavimus pondus diei, & æstus? Non æquum est, ut*  
*sit paritas præmij, ubi tanta est imparitas meriti.*  
 Quid aliud promittes postea Paulo dicenti: *Bo-*  
*num certamen certavi, cursum consummavi; quàm,*  
*Hodie mecum eris in paradiso?* Tu Christe dixisti: *Qui*  
*perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.* Hic non  
 perseveravit usque in finem, sed inchoavit in fine  
 benè vivere, cum desinendum esset vivere. Sed  
 quid dicam? erunt novissimi primi, & primi no-  
 vissimi. Ille, qui dicit: *Ego sum a & ω, principium &*  
*finis,* elegit eum in fine, & quia benè finivit, obti-  
 nuit regnum, cujus non est finis. Verè hujus la-  
 tronis patibulo, tanquam clarissimo trophæo  
 meritò inscripseris ista magni Herois verba: *Ve-*  
*ni, vidi, vici.* Venit ad patibulum, vidit Dominum,  
 vicit diabolum. Docet hic latro novam Philoso-  
 phiam, quomodo ex malo antecedenti possit in-  
 ferri bonum consequens. Tota vita hujus latro-  
 nis antecedens fuit pessima; consequens, id est  
 mors, optima. Hic latro miro artificio mortis  
 tormentum vertit in virtutis instrumentum. De

Mat. 20.

12.

2. Tim. 4.

7.

Mat. 10.

22.



cruce, de scelerum suorum supplicijs, fecit scalas virtutum, quibus in cœlum conscenderet. Hæc est altissima prudentia, mala culpæ & pœnæ vertere in facinora virtutum ; in morbis exercere patientiam: in adversis concipere fiduciam: in rerum jactura fugere ad Dei Providentiam ; post peccata agere pœnitentiam. Sic quidam ipsam ignominiam vertunt sibi in theatrum gloriæ, dum generosè sui contemptum contemnunt; ostenduntque suo exemplo non esse dedecoris vituperari, sed esse vituperabilem. Sed dum audio latroni promitti Paradisum, quid dicam miser filius Adæ, exul Paradisi? Nulla spes mihi est redeundi ad Paradisum, si spectem vitam meam, quia pessima ; nulla spes, si intuear merita, quia exigua ; nulla, si attendam quot me inde arceant scelera, quia plurima ; nulla spes, si considerem quibus expositus sim, pericula, quia maxima. Sperare non libet, desperare non licet. Quid agam? unde spem concipiam? Dicam filius Ecclesiæ cum matre Ecclesia; *Qui latronem exaudisti, mihi quoque spem dedisti.*

## §. V.

*Dolor B. Virginis Crucis adstantis.*

**H**Atenus multis de Jesu, nunc paucis de MARIA: hucusque aspeximus Filium, nunc oculos convertamus ad Matrem. De hac Matre Jesu ita scribit discipulus, quem diligebat Jesus: *Stabat autem juxta Crucem Iesu mater eius.* Nimirum ubicumque Jesus, illic & Maria, ubi filius, sibi mater ; fidelis filio suo usque ad mortem, mortem autem Crucis : ideò stabat juxta Crucem.

Ioan. 19.  
25.